

## Begrundelse

Amtskredsformanden for Dansk Sygeplejeråd i Vestsjællands Amt har ifølge Danmarks Radio, Regionalen, Næstved, den 25. oktober 1994 kl. 7.30 oplyst, at ca. 100 sygeplejersker i amtet er gået på orlov. Heriblandt har et betydeligt antal sagt deres stilling op, efter at arbejdsgiveren har afvist deres orlovsansøgninger som ansatte.

Da ledige har ret til orlov, og da den beskrevne praksis ikke har dagpengemæssige eller andre konsekvenser, kan man frygte, at den praktiserede anvendelse vil få betydning i store dele af det danske sygehusvæsen, hvor der i øjeblikket er henved 2.000 ubesatte stillinger.

Også på andre arbejdsområder vil orlovsordningernes tagselvboards-princip kunne udvikle sig til alvorlige problemer både inden for den offentlige sektor og i forhold til private virksomheder.

Da der er tale om et akut og omfattende problem til skade for mange syge, ønskes oplyst, hvad regeringen agter at foretage sig.

## Svar (3/11 94)

### Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Det fremgår af begrundelsen for spørgsmålet, at et antal sygeplejersker i Vestsjællands Amt har sagt deres stilling op med henblik på at tage orlov som ledig, og at dette ikke har dagpengemæssige eller andre konsekvenser.

Det er korrekt, at som orlovsloven fortolkes, er det muligt at ophøre med arbejdet med henblik på at gå på orlov til uddannelse eller børneopasning.

Jeg lægger vægt på, at både ledige og beskæftigede har mulighed for at tage orlov, men det er min agt ved først givne lejlighed at justere reglerne.

Det er fortsat min opfattelse, at mangelen på sygeplejersker først og fremmest skyldes, at der i lang tid ikke er uddannet nok sygehuspersonale.

Dette er der søgt taget højde for med aftalen af 11. april 1994 mellem den daværende regering, Amtsrådsforeningen, Kommunernes Landsforening, Københavns og Frederiksberg Kommuner samt Forbundet af Offentligt Ansatte og Dansk Sygeplejeråd om en forstærket indsats på sygehus- og plejeområdet.

## Spm. nr. S 98

Til justitsministeren (21/10 94) af:

**Niels Højland (FP):**

»Vil ministeren oplyse, om der i de øvrige EU-landes straffelove findes bestemmelser, der gør det muligt at bruge kollektiv straf i særlige tilfælde?«

## Begrundelse

Kollektiv straf kan ifølge spørgeren være interessant at overveje at indføre i forbindelse med terrorisme og lignende alvorlige forbrydelser, hvor det ikke er muligt at bevise, at en enkelt person står bag særlig grov kriminalitet såsom mord og bortførelse m.m.

Dette gælder f. eks. i mordsager som ved Blekingegadebandens kup mod postkontoret i Købmagergade, hvor politiet positivt ved, at et af medlemmerne, men ikke hvem i gruppen, havde udført mordet på den dræbte politibetjent.

Flere EU-lande, som f. eks. Tyskland, Italien, Frankrig, Spanien og Storbritannien, har langt større erfaring med terrorisme, og følgelig må der i disse landes straffelovgivning være taget højde for specielle strafformer, der kun gælder og bruges i sager vedrørende terrorisme.

## Svar (31/10 94)

### Justitsministeren (Bjørn Westh):

Justitsministeriet har ikke nærmere kendskab til, om der i de øvrige EU-lande findes bestemmelser af den karakter, der nævnes i spørgsmålet.

Efter bestemmelsen i straffelovens § 23, stk. 1, omfatter strafansvaret for en forbrydelse alle, der ved tilskyndelse, råd eller dåd har medvirket til gerningen.

Som det tidligere er tilkendegivet over for Folketinget, finder både Justitsministeriet og anklagemyndigheden, at straffelovens § 23 og den måde, hvorpå dansk rets medvirkensbegreb anvendes i retspraksis, giver tilstrækkelige muligheder for en effektiv retsforfølgning.

Efter Justitsministeriets opfattelse vil det være særdeles betænkeligt at pålægge strafansvar for drab eller andre alvorlige straffelovsovertrædelser, uden at de almindelige betingelser om subjektiv skyld er opfyldt.